

ühhestki ašjast kül; mil aéal on temma truu omma liggimise wästo? Eks ta ei kišso igas ašjas omma pole ja ei karda seal jures patto egga ei tunne halledust, kui ta teist pettab, marrastab risub ja wahhest fogguni tapab!

Ni pea, kui temma moistma hakkab, ei olle temma sees tössidust ja tånnalikko meelt, Jumala egga omma liggimise wästo. Allam pettab üllemat, kui ta truu ei olle ses, mis ta peab ollema, maid on páewa-petja, laisk ja holimata ommas ammetis, omma pole kisfudes! Üllem waewab saggedaste ommad allamad lìa tò ja mu wišiga, omma ahnet himmo tåites, kes iol kül ei sa."

Selle peale kostis Jehowa Jummal: „Mis teie arvate, kas teie üksi siiн ülewel mind peate kiitma ja mulle tånno laulo laulma? Minna ollen sesamma ma peal, mis ma siiн taewas ollen! Kes on teie seast, kes kõik loodud hinged teab nimme párrast nimmetada?“ Ja kui nad járrele mótlejid, siis ei leitud sedda kà nende seast; agga Jehowa Jummal útles:

„Wadake! innimestele ollen ma mele ja móistuse annud, parrem kui mu lomale, et ta teab head kirjast árrowallitseda. Ma ollen temmale ette pannud önnistamist ja árrawandamist, wallitsego temma isse, mis temma teab ennesele tarwiš ollewad, sedda sowigo ja tehko temma ka teisele. Sedda kurja, mis temma teisele teeb eht sowib, sedda peab temma mitme wôrra fama ja waewa al ollema, funni temma patto-unnest árkab!“

Ristiinnimene wata!
Wôttu kirjad mótted saata
Ömmost ihhus hingest wâlja
Enne, kui se aeg on hilja!
Pühhašt kirjast sa jo tead,
Et sa kohto ette pead
Üks kord ikka tullema
Ja siis seal ka ollema.
Kül seal Ingli passun húab
Kokko kutjuda neid púab,
Kes on ilmast árra láinud
Kus nad mónda waewa náinud.
